

μεν ἀγελάδας καὶ βουβάλας. — Ἔχετε πολλοὺς ἀδελφοὺς; — Ἔχω μόνον ἓνα. — Ἔχετε κριθάριον διὰ τὸ ἄλογον; — Ἔχομεν. Ἔχετε εἶδει τὸ μαχαίριον τοῦ ἀδελφοῦ μου; — Ἐγὼ ἔχω εἶδει τὸ βιβλίον τῆς ἀδελφῆς Σας. — Ἔχεις λάβει τὸ δῶρον παρὰ τοῦ θεοῦ σου; — Ὅχι. — Ὁ υἱός μου ἔχει γράψει τῇ θεῖατου μίαν ἐπιστολὴν; — Μάλιστα. — Ὁ θεὸς μου [ἐκ μητρὸς] ἐπάωλησε τὸ ἄλογόν του τῷ ἀδελφῷ μου. — Τίτι [КОМУ] ἔχετε δώσει τὸ κονδύλιόν μου; — Τίνα [КОГО] ἤυρατε ἐκεῖ; — Κάνένα [НИКОГО]. Τί [ЩО] καλὸν ἔχετε εἰς τὸν οἶκον; — Δὲν ἔχω οὐδέν. — Ὁ πεταλωτῆς ἦλθεν; — Ὅχι, ἀκόμη δὲν ἦλθεν (не, още не е дошелъ).

Θ Ε Μ Α 5.

Ἔχετε τὸ καλὸν τέτιον τοῦ νέου γείτονός μας; — Τί ἔχω. Ἔχετε καλὸν ἄλογον; — Ἐγὼ ἔχω ἓν ἄσχημον ἄλογον. — Ἔχετε τυρίον. — Δὲν ἔχω τυρίον, ἀλλὰ μόνον ψωψίον. — Ποῖον ἀετὸν (κοῖή ορεлъ) ἔχει ὁ ἀδελφός Σας; — Αὐτὸς ἔχει τὸν μεγάλον ἀετὸν τοῦ γείτονός μου. — Πεινᾶτε ἢ διψᾶτε; — Δὲν διψῶ, ἀλλὰ πεινῶ. — Κρυόνετε; — Ὅχι, Κύριε. — ἤυρατε τὸ βιβλίον τῆς ἀδελφῆς μου; — Μάλιστα. — Ἐλάβατε τὸ κονδύλιον παρὰ τῆς θείας μου; — Ὅχι. — Ποῦ ἤυρατε τοῦτον τὸν πῖλον; — Τὸν εὔρομεν εἰς τὸ ἀμπέλιόν μας. — Ἐγράψατε ἐπιστολὴν τῷ θεῖῳ Σας, (ἐκ πατρὸς), ἢ τῇ θεῖᾳ Σας; — Ὅχι, ἀλλ' ἔγραψα τῇ θυγατρὶ αὐτῶν.

Μάθημα πέμτον (πέтий урокъ).

Ἵποδηματοποιός (ботушаръ). Κάρβουνα (въглища). Ἐλαφος (рогачъ). Περιστέριον (гълъбъ). Τραπεζίτης (сарафинъ). Μεσίτης (посредственникъ). Μολιβδόκονδυλον (моливо). Μαχαϊρίδιον (нохче). Τζικολάτα (шоколата) Ζαχχα-